

събития въ томъ XII на своята ржкописна история, прави свои коментарии и между другото, пише:

„Една група отъ 90 души бунтовници, събрани съ цель да смутятъ спокойствието на отсамната страна, сж преминали отъ Влашко съ една голѣма лодка и, проявявайки се тукъ съ своитѣ нападения, въ завързалитѣ се сражения съ редовната войска и пр., отъ тѣхъ сж били убити 13 души и единъ заловенъ живъ, а отъ наша страна сж паднали трима души и четирма ранени. За премахването на тия разбойници отъ страна на държавата е билъ изпратенъ временно въ Дунавския вилаетъ председателя на Държавния съветъ, Мидхатъ паша, придруженъ отъ нѣколко секретари отъ Високата порта и военни лица.

Въ едно кратко време Митхатъ паша сполучи да унищожи разбойниците и да се завърне въ Цариградъ“.

Сведенията, които ни дава историографа Морфи ефенди, — пише А. Рефикъ, — било за силата на българскитѣ чети, било за числото на убититѣ въ сравнение съ това отъ официалнитѣ доклади, сж отначало до край невѣрни. Сжщо така, Мидхатъ паша не се задоволилъ съ унищожаването на четитѣ, които сж се борили за свободата, но той е написалъ и едно дълго изложение, досежно мѣрkitѣ, които трѣбвало да се взематъ, било въ поли-